

Finansdepartementet

Skatte- och tullavdelningen, Enheten för
skatteadministration, skatteavtal och tullfrågor
Fi.remissvar@regeringskansliet.se

Dnr: Fi2018/02428/S3
2018-10-25

Egenanställningsföretagens branschorganisationens remissvar avseende F-skatteutredningens delbetänkande *F-skattesystemet – några särskilt utpekade frågor* (SOU 2018:49)**Sammanfattning**

- Ett genomgående drag i utredningens analys av falska egenföretagare är att företeelsens förekomst och F-skattesystemets påverkan på omfattningen av falska egenföretagare inte kan kvantifieras. Mot den bakgrunden anser Egenanställningsföretagens branschorganisation att det inte finns ett tillräckligt tillförlitligt underlag för att föreslå ändringar i 9 kap. skatteförfarandelagen. Ett mer omfattande och mätbart underlag än det som presenteras i utredningen måste läggas till grund för förslag på lagändringar. Utredningen bör också överväga om frågan verkligen hör hemma inom skatterätten, eller om den istället bör angripas på arbetsrättens område.
- Egenanställningsföretagens branschorganisation delar utredningens uppfattning att egenanställning och liknande inte kan uppfattas leda till skattefusk eller skatteundandragande, och att det därmed saknas skäl att ändra bestämmelserna om F-skatt av den anledningen. Likt utredningen anser branschorganisationen att egenanställning har positiva effekter för uppbördseffektiviteten och bidrar till att korta eller tillfälliga uppdrag som annars inte skulle redovisas blir korrekt beskattade och redovisade.

Avsnitt 9.2 – Utredningens analys och bedömning angående falska egenföretagare

Egenanställningsföretagens branschorganisation vidhåller sin uppfattning att F-skattesystemet i sig inte kan anses leda till företeelsen falska egenföretagare.

Utredningen framhåller flera gånger i analysen om falska egenföretagare att det inte är möjligt att vare sig kvantifiera eller uppskatta omfattningen av falska egenföretagare och att omfattningen av företeelsen i olika branscher är oviss. Utredningen menar också att det inte är möjligt att kvantifiera i

vilken utsträckning utformningen av F-skattesystemet uppfattas kunna leda till företeelsen falska egenföretagare. Trots dessa oklarheter anser utredningen att det finns skäl att överväga ändringar i bestämmelserna om F-skatt i 9 kap. skatteförfarandelagen. Egenanställningsföretagens branschorganisation anser istället att man bör vara försiktig med att föreslå ändringar i skatteförfarandelagen baserat på en analys som bygger på uppgifter som inte kunnat kontrolleras eller kvantifieras.

Om bestämmelserna om F-skatt i 9 kap. skatteförfarandelagen ska ändras är det branschorganisationens hållning att sådana ändringar ska baseras på faktiska omständigheter och ett tillförlitligt underlag. Ett genomgående drag i utredningens analys är att ett sådant underlag saknas. Om ändringar i skatteförfarandelagen ska föreslås i utredningens fortsatta arbete är det branschorganisationens önskan att företeelsen falska egenföretagare först undersöks mer djupgående, innan sådana förslag läggs fram av utredningen. Utredningen bör också enligt branschorganisationen överväga om det verkligen är inom skatterätten som företeelsen falska egenföretagare bör angripas, eller om frågan löses bäst inom arbetsrättens område.

Avsnitt 9.3 – Utredningens analys och bedömning angående egenanställning och liknande

Egenanställningsföretagens branschorganisation delar utredningens uppfattning att egenanställning inte kan uppfattas leda till skattefusk och skatteundandragande. Likt vad utredningen anför finns det därför enligt branschorganisationen inte några skäl att ändra bestämmelserna om F-skatt i syfte att bekämpa skattefusk och skatteundandragande av den anledningen. Branschorganisationen delar utredningens uppfattning att egenanställning har positiva effekter för uppbördseffektiviteten.

Egenanställning är enligt branschorganisationen en helt nödvändig form för att organisera en viss slags arbete på dagens arbetsmarknad. Det är arbete som sker uppdragsbaserat och som inte låter sig organiseras i andra former som exempelvis bemanning eller näringsverksamhet. Egenanställningsföretagen verkar som en garant för att rätt skatter och avgifter betalas in till staten och att den egenanställda kan verka under goda arbetsvillkor. Merparten av de egenanställda är kombinatörer och har sin huvudsakliga inkomst från annat håll. Då enstaka eller sporadiska uppdrag ej motiverar startandet av eget företag och den administration och det ansvar som följer med det bidrar egenanställningsformen till att uppdrag som annars sannolikt skulle förbli obeskattade redovisas på ett korrekt sätt.

Egenanställningsföretagens branschorganisation arbetar aktivt med att ta fram riktlinjer och policys för att stötta egenanställningsföretagen i frågor som rör såväl skatteområdet som övriga juridiska spörsmål. Ett sådant spörsmål är exempelvis i vilka steg avtalsbindningen måste ske, som också utredningen tar upp under rubriken *I vilken ordning avtal ingås är avgörande för F-skatten* på sidan 214 ff. Egenanställningsföretagens branschorganisationens hållning är att arbetet för uppdragsgivaren ska påbörjas efter att relationen mellan egenanställningsföretaget och den egenanställda har etablerats. Denna hållning kommuniceras bland annat på branschorganisationens hemsida. Medlemmarna i branschorganisationen har med anledning av utredningen åtagit sig att

kommunicera denna fråga ännu tydligare gentemot sina egenanställda i sina respektive kanaler, för att öka förutsebarheten för såväl den egenanställda som för uppdragsgivaren.

Egenanställningsföretagens branschorganisation anser likt utredningen att det är viktigt att egenanställdas villkor och vad som avses med egenanställning är tydligt för alla parter. Branschorganisationen bildades 2012 med syfte att förbättra och förtydliga villkoren för de egenanställda. I början av 2018 instiftade branschorganisationen särskilda auktorisationsvillkor för egenanställningsföretag, i syfte att skapa trygghet för de egenanställda och säkerställa att endast seriösa egenanställningsföretag verkar inom branschen. Som utredningen nämner på sida 223 arbetar branschorganisationen aktivt med frågor som rör trygghetssystemen för egenanställda, som exempelvis sjuklön, semesterlön, rehabiliteringsansvar, arbetsmiljö och skälig lön.

Egenanställningsföretagens branschorganisation delar utredningens uppfattning att det är centralt att det råder förutsägbara och trygga förhållanden på den svenska arbetsmarknaden, och att personer som arbetar som egenanställda har skyddsbehov liknande andra arbetstagare. Enligt branschorganisationen är egenanställning en anställningsform och ska därmed omfattas av medföljande trygghetslösningar. Egenanställningsföretagens branschorganisation hoppas att de arbeten inom Regeringskansliet som pågår vid sidan av F-skatteutredningen och som hänvisas till på sidan 224 i utredningen kan bidra till att öka tryggheten för de egenanställda.

Frågor med anledning av detta remissvar kan ställas till Egenanställningsföretagens branschorganisationens ordförande Stephen Schad, stephen.schad@egenanstallning.org.

För Egenanställningsföretagens branschorganisation,

Stephen Schad, ordförande